

med følgende kraftige Ord: „Det er utænkeligt, at Landbrugsministeren kan blive ved at sidde i et Ministerium, hvis Chef og Udenrigsminister hver for sig betragter Spørgsmaalet om vor Handelspolitik ud fra Synspunkter, der er væsensforskellige fra Landbrugsministerens. Og det er ogsaa utænkeligt, at et Ministerium, som aabent erkender Nødvendigheden af at tage Hensyn til Forholdene ude omkring og benytte de Vaaben, vi har til at skaffe os den bedst mulige Stilling, skulde sætte Pris paa at bevare Hr. Madsen-Mygdal.“

„Berlingske Tidende“ gik ikke fuldt saa aggressivt til Værks, men Bladet erkender, at Situationen varsler Ufred. „Man kan“, skriver „Berlingske Tidende“, „gaa ud fra, at Hr. Madsen-Mygdals Tale ikke faar øjeblikkelige parlamentariske Følger, men Hr. Madsen-Mygdal har holdt den, og den bliver liggende i Luften, og naar Hr. Madsen-Mygdal holder den næste Gang, er der muligvis ikke langt til Valg.“

Hvad den konservative Provispresse angaar, har de Organer, der dirigeres fra Hovedkvarteret, forsøgt at slaa Mønt af Dagsordenen af 19. Oktober og at slaa Hr. Madsen-Mygdals Tale hen som noget, der staar for hans egen Regning. I „Fyns Tidende“ staar der den 10. November, at man „fra betydende Side indenfor Venstre“ — der angives et Par af Ministrene og specielt den højtærede Forsvarsminister — „ikke deler Hr. Madsen-Mygdals Opfattelse.“

Vender vi os derefter til Venstres Presse, hvilket Billede viser der sig da? Jo, denne Presse har med det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Organ i Spidsen erklæret, at Landbrugsministerens Tale udtrykker *hele* Venstres og *hele* Ministeriets Opfattelse. „Sorø Amtstidende“ for 10. November skriver saaledes: „Der er ikke, det vi har truffet, eet Venstreblad, uden at det billiger Landbrugsministerens Forsvar for Landbrugets Toldpolitik hidtil, og hvad den har ført til. Vi har nu en Landbrugsminister, som trøstig kan tale paa Landbrugets Vegne, fordi han ved, hvad han taler om og har Landbruget i Ryggen.“ Altsaa, Hr. Madsen-Mygdal har haft en god Presse indenfor sit eget Parti.

Som Afslutning paa denne Dokumentation af, hvorledes Venstres Vælgere faar den ved Landbrugsministerens Tale fremkaldte Situation forklaret; vil jeg give et Citat fra „Aalborg Amtstidende“ af 9. November, der direkte er henvendt til de Konservative. Det lyder saaledes: „Vil de

Konservative fortsat Samarbejde med Venstre, saa maa de forstaa, at Vilkaaret er dette, at de ikke tvinger Venstre ind i en Politik, der ikke stemmer med Venstres Program eller Principper. Hvad man ikke kan enes om, maa man lade ligge, og til disse Ting hører Industribeskyttelse. Kravet herom maa de Konservative lade fare eller tage Konsekvenserne. Dagen i Gaar har klart vist, hvorledes Landet ligger for Venstres Vedkommende, og Venstres Vælgere vil glæde sig over denne Klarhed.“ Endvidere skriver „Aalborg Amtstidende“ om de Konservatives Dagsorden af 19. Oktober: „Den konservative Resolution af 19. Oktober var som Tillidserklæring betragtet en ynkkelig Vanskabning, hverken Fugl eller Fisk, og der er sikkert uanset Partifarve ingen, der ønsker at se den Komædie gentaget.“ „Aalborg Amtstidende“ tilføjer: „Landbrugsministerens Politik er ikke andet end Kravet om, at de Erhverv, der ikke kan klare sig med 8 Timers Dagen i Konkurrencen med Udlandet, maa sætte Arbejdstiden og Arbejdstempoet op.“

Jeg vil antage, at ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at det maa frembyde adskillige Vanskeligheder for Befolkningen at drage sikre Slutninger ud af alt dette, at det med andre Ord ikke er alene her paa Rigsdagen, der hersker Uklarhed angaaende Regeringens virkelige Holdning, men at den samme Uklarhed i endnu stærkere Grad gør sig gældende blandt Vælgerne.

Nu har jeg ganske vist af Referater fra det konservative Folkepartis Landsraadmøde set, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, der indtager Tillidsposten som Formand for den konservative Gruppe her i dette høje Ting, er paa Spor efter en Løsning ud af Vanskelighederne. Det ærede Medlem berørte paa dette Landsraadmøde ogsaa Landbrugsministerens Tale, som han mente vilde have haft Betydning, hvis Landbrugsministeren talte paa Regeringens Vegne, ligesom han jo ogsaa straks efter Landbrugsministerens Tale overfor en konservativ Interviewer har erklæret, at det, det nu kom an paa at faa Klarhed over, var, om Landbrugsministeren talte paa Partiet Venstres Vegne eller paa egne Vegne. Det er altsaa aabenbart, at ogsaa den ærede konservative Gruppeformand har følt sig momentant desorienteret. Men det ærede Medlem skønnede dog snart, at Landbrugsministeren kun havde hævdet rent personlige